

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิชาสังคมศึกษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยหนังสือเสริมประสบการณ์
The Study of Matthayomsuksa 2' Learning Achievement and
Satisfaction from Social Study by Supplementary Reading Books
about Law in Daily Life

พิมพ์ชนก รักรองฤทธิ์อนันต์¹ อรนุช ลิมตศิริ²
Pimchanok Rubrongritanan, Oranuch Limtasiri

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.การพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม 2.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม 3.ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม จำนวน 34 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดลองใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม มีประสิทธิภาพ 81.56/82.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ (Keyword): หนังสือเสริมประสบการณ์; การสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

Received: 2021-12-19 Revised: 2022-06-16 Accepted: 2022-06-20

¹ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Master of Education Program in Innovative Curriculum and Learning Management. Ramkhamhaeng University. Corresponding Author e-mail: pimchanim@gmail.com

² ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Department of Curriculum and Instruction. Faculty of Education Ramkhamhaeng University.

Abstract

The purposes of this research were 1. to develop supplementary reading books about law in daily life for matthayomsuksa 2 students Huatapan Wittayakom school. 2. to compare, pre-test and post-test scores by using supplementary reading books about law in daily life for matthayomsuksa 2 students Huatapan Wittayakom school. 3. to study the satisfaction of students who used supplementary reading books about law in daily life in social study subject. The sample consisted of matthayomsuksa 2/8 students who enrolled in first semester of academic years Huatapan Wittayakom school. The results showed that 1) supplementary reading books about law in daily life had an efficiency of 81.56/82.67 standard 80/80 2) Posted score of students learning through supplementary reading book was higher than pretest with statically level at .05 level. 3) the satisfaction of the students towards information system of Huatapan Wittayakom school as a whole was at the highest level.

Keywords: supplementary reading books; Teaching by using; External reading book; Efficiency standard, The satisfaction

บทนำ (Introduction)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ วัฒนธรรมดำรงชีวิตอย่างไร ทั้งในฐานะปัจเจก บุคคล และการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจถึงการ พัฒนา การเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น มีความ อดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก แต่การเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาในประเทศไทยที่ผ่านมายังมีปัญหา กล่าวคือ ครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนแบบบรรยาย เนื้อหาตามหนังสือ ขาดเทคนิคและวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ ทำให้เด็กนักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นหรือฝึกแก้ปัญหาในห้องเรียน ทำให้ไม่มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เพราะเนื้อหาต้องท่องจำทั้งในเนื้อหาวิชาที่หลากหลายหมวดสาขา และเนื้อหาสาระบางอย่างก็ไม่ได้นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน ทางแก้คือ ครูผู้สอนจึงต้องปรับเปลี่ยน รูปแบบ เทคนิค วิธีการเรียนการสอนใหม่ ให้ทัน กับยุคสมัย และจัดกิจกรรมให้ได้เกิดการพัฒนาทั้งความคิด ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน ครูต้องสอนวิธีแสวงหาความรู้ มากกว่าสอนตัวความรู้ สอนการคิดมากกว่าสอนให้ท่องจำ เน้นผู้เรียนมากกว่าเน้นเนื้อหาวิชา เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต อันเป็น ทักษะสำคัญของบุคคลในยุคศตวรรษที่ 21 (วิภาพรร พินลา, 2560)

กฎหมายเป็นบรรทัดฐานของสังคมที่มีสภาพบังคับมากกว่าบรรทัดฐานอื่นๆ มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติและ การลงโทษผู้ฝ่าฝืน ซึ่งเมื่อคนในสังคมปฏิบัติตามกฎหมายหรือบรรทัดฐานของสังคม ความสงบเรียบร้อยและความสุขก็จะเกิดขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามหากสังคมไม่มีระเบียบ กฎเกณฑ์หรือ ข้อบังคับของสังคม ความวุ่นวายและปัญหาต่างๆ ย่อมตามมา ดังนั้นกฎหมายกับชีวิตและสังคม จึงเกี่ยวข้องกันอยู่ตลอดเวลา กฎหมายจึงเกี่ยวข้องแทรกอยู่ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ ทุกวันเวลา

จากความสำคัญของกฎหมาย กลุ่มงานวิชาการโรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม อำเภอห้วยตะพาน จังหวัดอำนาจเจริญ จึงได้นำวิชา หน้าที่พลเมือง(กฎหมายกับการดำเนินชีวิตประจำวัน) บรรจุไว้ใน โครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียน ในส่วนของวิชาพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533) แต่ผลจากการจัดการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมือง(กฎหมายกับการดำเนินชีวิตประจำวัน) ที่ผ่านมาของโรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม ซึ่งได้จากการรายงาน ผลการเรียนรู้ ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจและต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ นอกจากนี้ยังพบว่าผลการเปรียบเทียบคะแนน O-NET ระดับชั้น ม.6 ปีการศึกษา 2563 ของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนน 33.03 คะแนน ซึ่งลดจากปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยคะแนน 34.13 คะแนน ซึ่งพบว่า ในวิชาสังคมศึกษาเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิตประจำวัน จากการศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุของผู้วิจัย พบว่า สาเหตุที่มาจากครู คือ ครูสอนโดยวิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ สอนเนื้อหาตามหนังสือ ไม่สอดคล้องกับสภาพ ของท้องถิ่น การใช้สื่อและอุปกรณ์มีน้อย ครูมีเวลาเตรียมการสอนน้อย เนื่องจากต้องสอนหลายวิชา ประกอบกับมีงานและกิจกรรมพิเศษหลายอย่าง เนื่องจากโรงเรียนอยู่ในภาวะขาดแคลนครู ส่วนสาเหตุที่มาจากนักเรียน คือนักเรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันแต่ครูใช้วิธีการสอนเหมือนกัน กิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ขาด แรงจูงใจในการเรียน บรรยากาศในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ แหล่งศึกษาค้นคว้ามีน้อย ด้าน ลักษณะวิชาพบว่า กฎหมายเป็นเนื้อหาที่มีลักษณะเป็นนามธรรมและมีเนื้อหามาก จึงยากที่จะ สอนให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย

หนังสือเสริมประสบการณ์มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์เป็นสื่อการเรียนอีกอย่างหนึ่งที่กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดทำเพื่อให้โรงเรียนใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระ โดยมีความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น การเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์สามารถช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนเบื่อหน่ายและไม่สนใจการเรียนวิชาสังคมศึกษาได้ โดยการจัดการเรียนรู้จะเน้นการการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน เสริมสร้างทักษะและนิสัยรักการอ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ตามหลักสูตรให้กว้างยิ่งขึ้น ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในเวลาระยะสั้นและสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วกระตุ้นสร้าง ความสนใจให้กับ

นักเรียนทำให้เกิดความสนุกสนานไม่น่าเบื่อทำให้นักเรียนเข้าใจตรงกันและเกิดประสบการณ์ร่วมกับวิชาที่เรียนเสริมสร้างคุณลักษณะนิสัยที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเรานั้น

จากข้อมูลทีกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม เนื่องจากเป็นระดับชั้น ที่ต้องมีความรู้พื้นฐานวิชาสังคมศึกษา มีทักษะพื้นฐานด้านการคิดสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในบริบทการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการปรับวิธีการสอน แก้ปัญหาความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาสังคมศึกษา และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์รู้เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กล่าวไว้ คือ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยา
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย (Research Methods)

รูปแบบในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้การทดลองแบบ one group pre – test and post – test design

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 รวมนักเรียน 272 คน

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของหนังสือเสริมประสบการณ์ ได้แก่ นักเรียนชั้นม.2/6 จำนวน 25 คน โดยการนำคะแนนสอบกลางภาค วิชาสังคมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มาเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ จากนั้นแบ่งเด็กเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง (15 ขึ้นไป) ปานกลาง (14-10) ต่ำ (9 ลงมา)

รายบุคคล สุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากจากกลุ่ม ปานกลาง และอ่อน 3-6 คน

รายกลุ่มย่อย สุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากจากกลุ่ม เก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 3 คน รวมเป็น 9 คน

ภาคสนาม ได้แก่ นักเรียน ม.2/4 จำนวน 30 โดยการนำคะแนนสอบกลางภาค วิชาสังคมศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มาเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ จากนั้นแบ่งเด็กเป็น 3 กลุ่ม คือ เก่ง (15 ขึ้นไป) ปานกลาง (14-10) ต่ำ (9 ลงมา) คน สุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากจากกลุ่ม เก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 10 คน รวมเป็น 30 คน

2. กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนนักเรียน 34 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 การตรากฎหมาย

เล่มที่ 2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเองและครอบครัว

เล่มที่ 3 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและประเทศ

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แผน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 9 ชั่วโมง โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองทราบ และอธิบายถึงบทบาทหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย

2. สอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ออกแบบไว้

3. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายและการดำเนินชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้

ระยะเวลา	เนื้อหา	กลุ่มทดลอง
ชั่วโมงที่ 1 – 3	กระบวนการในการตรากฎหมาย	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์
ชั่วโมงที่ 4 – 6	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเองและครอบครัว	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์
ชั่วโมงที่ 6 – 9	กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและประเทศชาติ	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์

4. สอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ออกแบบไว้

5. ให้นักเรียนตอบแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียน ที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต ที่ออกแบบไว้

6. ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายและการดำเนินชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/ 80

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายและการดำเนินชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent samples

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียน ที่มีต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิตโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผลการวิจัย (Research Results)

1. ผลพัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม มีประสิทธิภาพ 81.56/82.67 สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 แสดงว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80

การหาประสิทธิภาพ	จำนวนนักเรียน	คะแนนระหว่างเรียน		คะแนนทดสอบหลังเรียน	
		คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
รายบุคคล	3	36.00	80.00	24.33	81.11
กลุ่มย่อย	9	36.33	80.74	24.56	81.85
ภาคสนาม	30	36.70	81.56	24.80	82.67

จากตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 3 ขั้นตอน ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า ในการหาประสิทธิภาพขั้นที่ 1 (รายบุคคล) จำนวน 3 คน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.00/81.11 ขั้นที่ 2 (กลุ่มย่อย) จำนวน 9 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.74/81.85 และขั้นที่ 3 (ภาคสนาม) จำนวน 30 คน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.56/82.67 แสดงว่า หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหัวตะพานวิทยา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต

ทดสอบ	N	$\bar{X}$	S. D.	t	Sig
ก่อนเรียน	34	12.85	2.57	22.548	.000
หลังเรียน	34	22.74	3.92		

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$) เท่ากับ 12.85 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.57 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$) เท่ากับ 22.74 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.92 ค่า t จากการคำนวณ เท่ากับ 22.548 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลัง

เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผล (Research Discussion)

1. ด้านประสิทธิภาพหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม มีประสิทธิภาพ 81.56/82.67 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 เนื่องจากผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต ตามขั้นตอน และผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลภัสตรา เป็นใจ (2561) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องกฎหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนบ้านบึงอ้ายเจียม ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่าหนังสือเสริมประสบการณ์มีประสิทธิภาพ 80.33/82.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยตะพานวิทยาคม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต เป็นสื่อที่สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม มีเนื้อหาที่เข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน อีกทั้งแบบทดสอบหลังเรียนสามารถวัดความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนได้ดี ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับลภัสตรา เป็นใจ (2561) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องกฎหมาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนบ้านบึงอ้ายเจียม ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออ่านเสริมประสบการณ์สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงค์ เศรษฐรินทร์ (2560) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ทวีปแอฟริกา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตะพานวิทยา ที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง ทวีปแอฟริกา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของกลุ่มทดลองโดยใช้วิธีการเรียนด้วยหนังสือเสริมประสบการณ์มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนาหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่องกฎหมายกับการดำเนินชีวิต สำหรับนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหัวตะพานวิทยาคม เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหาหนังสือเสริมประสบการณ์ โดยการพิจารณาคัดขั่นความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งตั้งเกณฑ์ 0.5 ขึ้นไปถือว่า สอดคล้องทุกข้อ ตลอดจนคำนึงถึงปัจจัยด้านอื่นๆที่อาจส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ ธมนต์วรรณ หนูเกตุ (2557) ได้ทำการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ หยวน จาง (2559) ได้ทำการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่องเทศกาลจีน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่องเทศกาลจีนอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกับ ฉัตรธิดา ศัพท์เสวี (2563) ได้ทำการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชปักษ์ที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชปักษ์ ที่มีต่อการเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ก่อนนำหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิตไปใช้ ควรทำความเข้าใจให้ชัดเจน ทั้งครูผู้สอนและนักเรียน โดยการอ่านคำชี้แจงในการใช้ให้เข้าใจ ครูผู้สอนต้องเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้พร้อมและเพียงพอ
2. ครูผู้สอนควรสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการจัดบรรยากาศในห้องเรียนที่ดี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ เรื่อง กฎหมายกับการดำเนินชีวิต ในรูปแบบและเทคนิคต่างๆ เพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ เช่น รูปแบบออนไลน์
2. ควรศึกษาการสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ ในหลายๆเนื้อหา

เอกสารอ้างอิง (References)

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2554). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- ฉัตรธิดา ศัพท์เสวี (2563). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดราชปักษีที่สอนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธมนต์วรรณ หนูเกตุ. (2557). *การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมประกอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในรูปหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ลักสรดา เป็นใจ. (2561). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาเรื่องกฎหมายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบึงอ้ายเจียม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิภาพร พินลา. (2554). *การศึกษามูลสัมฤทธิ์ทางสังคมศึกษาศาสตร์และวัฒนธรรมและความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปากับการจัดการเรียนรู้แบบอริยสัจสี่*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- หยวน จาง. (2559). *การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์ภาษาไทย เรื่อง เทศกาลสำคัญของจีน*. *พินเนศวร์สาร*. 12(1), 129-135.
- อนงค์ เศรษฐรินทร์ (2560). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องทวีปแอฟริกาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตะแพนพิทยาทที่เรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.